

HOLGER NILSSON

DAGS ATT VAKNA UPP!

semnos
förlag

www.semnos.com

*Bibelcitaten är hämtade från
Svenska Folkbibeln 1998.*

DAGS ATT VAKNA UPP!

Holger Nilsson

Copyright © 2015 Holger Nilsson och
Semnos Förlag, Björkgatan 9, 331 51 VÄRNAMO

Omslag: Kenth Andersson

Tryck: Danmark 2015

ISBN: 978-91-87827-30-3

INNEHÅLL

Förord	5
1 Väl medvetna om tiden	7
2 En tidsanalys	17
3 Svåra tider	25
4 En spegling av vår tid	33
5 Omedveten om tiden	43
6 Upptagenheten i vår tid	49
7 Avfallstider	57
8 Förståelse för tiden	65
9 Tiden inför Jesu återkomst	71
10 Vaksamhet i tiden	79

Förord

Vi lever i en unik tid. Förändringar äger rum i en takt som aldrig förr. Det är då lätt att tappa fotfästet i tillvaron. För att vi inte skall göra det, behöver vi känna och förstå vår tid i ett större sammanhang. Vi behöver belysa nutiden och rikta det profetiska ljuset mot den. Det ger oss ett perspektiv som är unikt och ger också en extra dimension i livet.

Boken kan också ses som ett budskap, med tanke på den tid vi lever i, att det på flera sätt är dags att vakna upp!

Holger Nilsson

*Och det skall ni göra, väl medvetna om tiden,
att stunden redan är inne för er att vakna upp ur sömnen.
Ty frälsningen är oss nu närmare än då vi kom till tro.*

– Rom. 13:11.

1

Väl medvetna om tiden

Ett uttryck som finns i bibeltexten i Romarbrevet 13:11 är dessa ord: ”väl medvetna om tiden”. David Hedegårds översättning, *Nya Testamentet på vår tids språk*, uttrycker detta så här: ”ni känner den tid i vilken vi nu lever.”

Om det kunde sägas om de kristna i Rom, är frågan: Kan det sägas om oss som lever nu? Vi behöver rannsaka oss inför den frågan. Den är nämligen av största betydelse. Utan förståelse för den tid man lever i, gör det oss oförmögna att ha rätt perspektiv på tillvaron. En oförståelse för vår samtid gör att vi kan både handla fel och leva fel. Detta kan i sin tur få förödande konsekvenser.

Alltså är denna fråga om rätt tidsperspektiv viktig för oss alla. Därför behöver vi stanna upp inför den och förståelsen för vår samtid. Det borde vara en prioriterad fråga för hela kristenheten och behöver därför belysas i förkunnelsen. Utan en rätt förståelse för tiden förlorar den kristna församlingen förmågan både att leva, uppträda och

tala profetiskt till sin samtid. Det är en del av den kristna uppgiften att vara en profetisk röst i samhället, och för att vara det behövs alltså en förståelse för tiden man lever i.

När kristna intar den ställningen blir den också en röst att räkna med i samhället. Då har vi något att säga och det blir ett tilltal som kan påverka, förändra och göra avtryck på människor. Negativt uttryckt, kan vi säga att utan den blir vi många gånger ointressanta för vår samtid.

Tyvärr så är det något av det senare som vi upplever nu. De kristna förbigås många gånger med tystnad och ibland än värre: med förakt. Då har saltet mist sin sälta och kristna har inte fullgjort sin uppgift, utan saltet trampas ner av människor, som Jesus uttrycker det i Bergspredikan.

Det är dags för en förändring, ingen tid finns att förlora. Som enskilda och kristna församlingar behöver vi resa oss upp i den profetiska ställning som vi är kallade att stå i!

En av grundförutsättningarna för den ställningen är alltså att vi har förståelse för tiden vi lever i. Att avläsa tiden ur ett profetiskt perspektiv är av yttersta vikt, annars kan vi komma fel.

De människor som levde samtida med Jesus förstod inte sin tid. De profetiska förutsägelserna om den kommande Messias var inte levande för det stora flertalet. Därför kom man fel och i stället för att välkomna den utlovande Messias, ropade de: korsfäst, korsfäst. Ack, hur tragiskt det är att konstatera denna förblindelse och vad den ledde till! Det anser vi säkert nu, när vi har facit i hand. Frågan är

bara: Är vi är bättre på att avläsa vår tid?

Jesu samtid hade inte den andliga klarsyntheten och därför riktade han följande anklagelse till människorna då: ”Himlens utseende förstår ni att tyda, men tidernas tecken kan ni inte tyda.” Matt. 16:3.

Utifrån vårt perspektiv är det lätt att sätta oss till domare över dem som Jesus talade till på det sättet. Vi tycker nog att de skulle ha kunnat inse vem Jesus var av de tecken som tydde på att han var den Messias som de väntade på. De som Jesus talade till kunde tydligen inte avläsa tecknen, de kände inte sin tid. Nu är frågan, för oss som lever nu: Känner vi vår tid?

Det handlar inte om att i almanackan kunna avläsa, vilken dag, månad eller år som vi lever i, det kan alla göra. Det handlar inte om den historiebeskrivning som nu görs av vår samtid, det finns en annan historia som skrivits utifrån Guds perspektiv, det är Guds historiebeskrivning. Den är oerhört intressant och ger oss ett unikt perspektiv. Har inte den troende detta, är det att leva i en begränsad uppfattning av sitt liv, såväl som att inte se den plan och det syfte som Gud har med den här världen.

Nu kommer vi in på ett område som ger oss hissnande perspektiv. Det handlar om en övergripande förståelse för vad Gud har planerat för denna världen. Det som står i centrum av denna plan är hans räddningsplan för människan, och den är helt och fullt kopplad till den försoning, som Jesus utförde för oss människor på korset, när han

dog för våra synder. Korset, och vad Jesus utförde där, är världshistoriens mittpunkt! Utifrån den har vi inte bara vår tideräknings utgångspunkt, utan från den har vi också ett perspektiv på den profetiska historien och Guds handlande i nuet och i tider som ligger framöver.

Bibeln innehåller mycket av profetia och profetiska beskrivningar. Dessa skulle vi kunna kalla förutsägelser om framtiden. Hur är det möjligt? Jo, därför att Gud har en plan och han har makt att genomföra den. I denna plan har Gud gett oss inblick och genom den profetiska vägledningen, som vi kan finna i Bibeln, har vi tillgång till att se in i den och förstå vad som framtiden bär i sitt sköte.

Att inte ta vara på denna unika möjlighet är att missa förståelsen av den stora och omfattande plan som Gud har. Det är också att leva sitt liv med ett begränsat och inomvärldsligt perspektiv. Ingen kristen borde leva på ett sådant begränsat sätt!

Vi har nämnt om korset på Golgata, där Jesus dog för människors synder. Det handlar om en specifik tid i världshistorien. Den var förutsedd av Gud och planerad till en viss tidpunkt. Vi kan i Gal. 4:4 läsa hur den beskrivs: ”Men när tiden var inne sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen.”

Det handlar om att vid en speciell tid som Gud förutbestämt, ägde denna händelse rum. Det var alltså vid en av Gud utsedd tidpunkt, som det stora hände i Betlehem då Jesus föddes där. Inte heller platsen var slumpmässig, den

hade Gud både utvalt och profetiskt omtalat genom en av sina profeter, nämligen profeten Mika. Så här profeterade Mika cirka 700 år före denna händelse: ”Men du, Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig skall det åt mig komma en som skall härska i Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar.”

Så tydlig var alltså profetian om Guds son, den ende som i denna värld kan betecknas som den som är före tiden och av evighet. Gud utvalde inte Jerusalem, den kända staden där kungar suttit på tronen, han utvalde i stället en liten by för att vara den mänskliga födelseplatsen för Jesus.

Vi kan alltså här se hur Gud fullbordade sin plan att låta Jesus födas på den plats som han förutbestämt för detta och som han förutsagt genom profeten Mika. Detta skedde alltså vid den av honom bestämda tiden. När det gäller tiden hade också Gud på olika sätt gett beskrivning för när detta skulle ske. Han gjorde det genom att ge beskrivning av en tidsram inom vilken det skulle ske. Det var Guds sätt att tala om för människan när den utlovade Messias skulle komma. Många bibelläsare har inte insett att denna tid är profetiskt beskriven och att vi kan finna den i bibelordet.

Profetian om Betlehem är betydligt lättare att se och förstå och många har kännedom om den. När det däremot gäller tidpunkten, behövs det en allt mer uppmärksam läsning av bibelordet för att finna den. Vi skall ta del av den profetiska vägledning som finns angående den.

Jag har tidigare skrivit om detta i boken *Midnattstid*

(som nu är slutsåld). Från denna bok citerar jag det avsnitt som behandlar den profetiska förutsägelsen om tiden för Messias, Frälsarens födelse:

”Vi läser i 1 Mos. 49:10: ’Spiran skall inte vika från Juda, inte härskarstaven från hans fötter, förrän han som den tillhör kommer och folken blir honom lydiga.’ Detta är en profetia över Juda stam och den innehåller löftet om den kommande Messias, vilket är en vanlig teologisk uppfattning. Enligt denna profetia skall Messias komma innan spiran och härskarstaven tas från Juda stam.

Vi kan konstatera att vid tiden för Jesu födelse så var Juda den stam som inte var förskingrad. Det norra riket, Israel och dess stammar, var förskingrade sedan flera århundraden tillbaka. Vidare kan konstateras att Juda stam regerades av en kung. De lydde under egna lagar och hade ett eget råd som utövade makt och myndighet, även om de vid den tiden var underställda den romerska stormakten.

Denna bild förändrades dock endast några år efter Jesu födelse. År 6 e. Kr. landsförvisades Juda regent, Herodes Arkelaus, och hans område, bl. a. Judeen, blev en romersk provins. Det finns också något annat som hände vid den tiden, det var att romarna tog ifrån Stora rådet (Sanhedrin) rätten att verkställa dödsdom; detta hände år 7 e. Kr.

I samband med detta gör rabbin Rakmon följande intressanta uttalande: ’Då Sanhedrins medlemmar märkte att de var fråntagna rätten till att råda över liv och död, blev de gripna av en allmän bestörtning. De täckte sina huvuden

med aska och sin kropp med säcktyg och ropade: Ve oss, Juda spira har tagits ifrån oss och Messias är ännu inte kommen.' Men det var ju det han var, Jesus hade fötts några år tidigare, men det var bara det att de inte visste om det!

Av dessa exempel på händelser, då vi ser hur makten tas från Juda stam vilket var profetiskt förutsagt, kan vi dra slutsatsen att profetian om den kommande Messias i 1 Mos. 49:10 måste ha gått i uppfyllelse före åren 6–7 e. Kr., vilket vi alltså nu vet inträffade.

Vi skall också ta upp en annan profetia som visar på tiden för Messias kommande. Det är Mal. 3:1 som lyder: 'Se, jag skall sända min budbärare och han skall bereda vägen för mig. Och den Herre som ni söker skall plötsligt komma till sitt tempel, förbundets ängel som ni längtar efter. Se, han kommer, säger Herren Sebaot.'

Profeten Malaki var den siste av GT:s profeter. Han profeterade om en budbärare som skulle bereda vägen för Herren. Judarna hade nu bara att titta efter denne budbärare, vilken vi nu vet var Johannes Döparen. Jesus bekräftar att Malakis profetia var en uppfyllelse på Johannes Döparen när han säger om honom: 'Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare framför dig, och han skall bereda vägen för dig.' Matt. 11:10. Vi kan även konstatera att av Malakis profetia framgår att templet skulle finnas kvar när Messias kommer: 'komma till sitt tempel'. Templet fanns på Jesu tid men ödelades år 70 e. Kr.

Vi skall ta med ytterligare en profetia som anger tiden

för den kommande Messias, det är den som kan anses vara tydligast i sin förutsägelse. Dan. 9:24-26: 'Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste. Vet därför och förstå: Från den tid då ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas och byggas upp till dess den Smorde Fursten kommer, skall det gå sju veckor och sextiotvå veckor. Gator och vallgravar skall på nytt byggas upp, trots tider av svårigheter. Men efter de sextiotvå veckorna skall den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen skall förstöras av folket till en furste som kommer. Men slutet kommer som en störtflod. Intill änden skall det råda krig. Förödelse är fast besluten.'

Först kan nämnas att när det talas om 'den Smorde'"här i texten, skall vi komma ihåg att det hebreiska ordet för Messias och det grekiska ordet för Kristus, bägge betyder 'den smorde'. När det gäller ordet 'veckor' som förekommer i texten, så är det ordet 'shavua' i hebreiskan, vilket bokstavligen menas 'sju'. Judarna hade allmänt en tidsräkning med årsveckor. När det alltså i texten står veckor så kan det enligt grundtexten läsas sju, och tas gånger antalet som anges.

Profetian förutsäger först 'sju veckor' (sjuor, grundtext). Det talas alltså om sju sjuor, = 49 år, enligt årsveckorsberäkningen. Under den tiden kunde vi läsa att 'gator och

vallgravar skall på nytt byggas upp, trots tider av svårigheter.' Den tid som det senare visade sig att det tog att återuppbygga Jerusalem blev 49 år.

Sedan talas det om 'sextiotvå veckor' (sjuor, grundtext), alltså 62 gånger 7, vilket blir 434 år. Tillsammans med den först angivna tidsperioden på 49 år, läggs 434 år, vilket då blir 483 år. Denna tid skulle räknas från att 'det ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas'.

Vi kan bara konstatera hur exakt denna profetia gick i uppfyllelse, den angivna tiden visade sig stämma. Den profetiska tidsangivelsen, angiven i Daniels bok, löpte fram till just tiden för Jesu död på korset. Det var också enligt profetian den tid som skulle gå från det att befallningen om Jerusalems uppbyggelse gick ut, fram till tiden då den Smorde skulle förgöras. Så exakt beskrivs alltså denna viktiga händelse och när tiden för den var inne, av profeten Daniel redan på 500-talet f. Kr. En annan tydlig profetia i dessa versar från Dan. 9 är profetian om Jerusalems förstörelse och templets ödeläggelse.

Detta kommer efter det att vi läst om hur 'den Smorde förgöras, helt utblottad'. Sedan står det: 'Och staden och helgedomen skall förstöras av folket till en furste som kommer.' Detta fick också sin bokstavliga uppfyllelse när det romerska väldet, med sina härar under Titus anförande, ödelade Jerusalem och templet år 70 e. Kr.

Sammanfattningsvis kan sägas att de olika profetiorna, som vi här har visat på från GT, pekar på en bestämd

tidsperiod. Under denna tidsperiod föddes Jesus. Efter det så förändrades bilden, spiran togs från Juda stam, templet ödelades och de 69 årsveckorna passerades. Dessa olika tecken, som finns angivna såsom vägledning i GT, var då uppfyllda och har sedan dess inte stämt in på någon annan tid.

Vi kan alltså konstatera att Gud gav en profetisk vägledning genom sådana profetior som vi här har tagit upp, dessa pekade på vid vilken tid den utlovade Messias skulle komma. Så här i efterhand är det inte svårt att se att denna vägledning faktiskt fanns för människor att orientera sig efter, för att få kunskap.” Slut citat från *Midnattstid*.

Vi behöver profetisk vägledning i vår tid för att kunna förstå och känna den.

2

En tidsanalys

I det föregående kapitlets avslutning fann vi att det fanns profetisk vägledning angående den tid då Jesus kom till världen. Detta borde ge oss inspiration att finna än mer vägledning genom det profetiska ordet för att förstå vår tid och vara medvetna om den.

Eftersom Bibeln tydligt framvisar att Jesus skall komma åter, kan vi också konstatera att vi lever mellan Jesu första kommande och hans andra. Det är ett bibliskt betraktelsesätt för oss och är den breda tidsram inom vilken vi lever.

Utifrån den bör alltså varje kristen ha sin utgångspunkt vid betraktandet av sitt liv. Den blir då samtidigt den profetiska grunden på vilken vi står och hur vi skall uppfatta vår tid.

Då Paulus adresserar och ger sin uppmaning till de troende i Rom om att vara väl medvetna om tiden, är det samtidigt en uppmaning till troende i alla tider att ha ett sådant förhållningssätt. Vi behöver läsa av vår tid, dess

händelser och det som präglar den. Har vi förståelse för vår samtid eller lever vi i en egen lilla ”bubbla”, där vi har ett begränsat och avskärmat liv från det som är aktuellt runt omkring oss?

Vi kan bli så introverta så att det kan bli osunt. Även ett församlingsliv kan levas så skilt från sin omgivning att vi inte uppfattar det som sker och inte har ett tilltal som är aktuellt till våra medmänniskor. Vi förlorar förmågan att kommunicera på ett sätt som är relevant.

Här finns mycket att göra för att vi skall gå från att vara oförstående, till att ta ledningen när det gäller förståelse och utifrån den ge profetisk vägledning till människor. Om det har varit ett försummat område så behöver vi se till att inte längre förlora någon tid till förändring. Här har den kristna förkunnelsen en viktig och stor uppgift som inte får försummas.

Tyvärr belyses sällan i kristna sammanhang den aktuella världsbild som människor möter i alla upptänkliga medier. Bilden av att kristna är helt omedvetna och lever i sin egen lilla kyrkliga värld, ligger nära till hands. Utanför de kristna leden kan det uppfattas så.

Vad finns det då för budskap i vår samtid som vi borde vara observanta på och som vi skulle kunna anknyta till med en evangelisk profetisk förkunnelse? Vi kan då finna att det under senare år blivit ett uppvaknande över det allvarliga tillstånd som världen befinner sig i. Inte bara det, man ser med stor oro på framtiden och den har många

gångar uttryckts i domedagstermer.

Vi skall ge några exempel på hur detta skett i profanpressen. Året 2015 inleddes med att man i många medier fick upplysning om att visarna på den så kallade Domedagsklockan hade flyttats fram.

De som ansvarar för denna klocka är ett antal experter på tidskriften *Bulletin of Atomic Scientists* (BAS). Ett antal nobelpristagare är också involverade i den samlade bedömningen av världsläget.

Att man nu flyttar fram visarna inte bara en utan två minuter, tyder på allvaret.

Den nya tidsangivelsen på Domedagsklockan visar nu på tre minuter i midnatt. Midnatt står för det ögonblick då den globala katastrofen drabbar mänskligheten.

Motiveringen som ges av BAS löd så här: ”Sannolikheten för en global katastrof är väldigt hög, och de åtgärder som krävs för att minska risken för att en katastrof inträffar, måste vidtas mycket snart.” Förutom det hot som finns om ett förödande kärnvapenkrig, så var också klimatförändringarna en av anledningarna till att visarna flyttades fram. Angående det senare hotet, säger man från BAS sida: ”Världens ledare har inte agerat med den snabbhet och i den omfattning som krävs för att skydda invånarna från en potentiell katastrof. Dessa misslyckanden i det politiska ledarskapet försätter varje människa på jorden i fara.”

Detta allvarliga budskap gick ut i olika medier världen över i januari 2015. Ser vi till vårt land, hade *Illustrerad*

Vetenskap nr 6-2015 en stor rubrik på sin framsida som förkunnar "Domedagen hotar". Den 20 mars, samma år hade *Aftonbladet* en artikel med rubriken "8 Scenarier: Så kan världen gå under".

Året dessförinnan, den 9 februari, gav *Aftonbladet* ut en hel bilaga som belyste undergångshoten som finns mot vår värld. På framsidan av bilagan förkunnade den svarta rubriken "Slutet är nära". Under rubriken stod texten: "16 sprängfyllda sidor med saker du egentligen inte vill veta..." En bild finns också på framsidan som visar jordklotet med en brinnande dynamittråd som närmar sig jorden.

Inne i tidningen fanns det faktaunderlag för det dystra budskapet som den innehåller. På ett uppslag i bilagan ses en rubrik förkunna: "Allt pekar åt fel håll." Ett diagram med ett tiotal kurvor visar att dessa under de senaste åren har skjutit brant i höjden i jämförelse med tiden dessförinnan. På ett annat uppslag i bilagan ser man en stor bild på en människa iklädd skyddsutrustning och en gasmask. På bilden står texten: "Bered dig på det värsta."

Dagens Industri hade en veckobilaga hösten 2012 där man på flera sidor ägnade sig åt världstillståndet. Framsidans rubrik löd: "I väntan på apokalypsen." Tidningen använder alltså ett bibliskt uttryckssätt när man ser på framtiden.

På ett uppslag i bilagan lyser den svarta rubriken: "Snart smäller det" mot den alarmerande illröda bakgrunden, där jorden skjuts sönder med en pistol. Underrubriken löd: "Så

förbereder sig världens 'preppers' för domedagen." ("Preppers" är människor som förbereder sig för en kommande katastrof.)

Tidningen speglar den rörelse som nu finns i världen, där allt fler gör aktiva förberedelser för att om möjligt överleva den katastrof, som man nu anar närmar sig. Man beräknar att bara i USA är det tre miljoner människor som satsar pengar på att bygga privata skyddsrum, lagra mat och på andra sätt förbereda sig. Även i andra länder och även i Sverige finns det en växande rörelse av "preppers".

Vi skulle kunna citera ett flertal tidningar och artiklar som visar på hur man slår larm angående jordens framtid, men dessa kan räcka som några exempel av den rika flora av domedagsförkunnelse som har gått att finna under senare år.

Det är helt uppenbart att den oro som finns i folkhavet inför de hot som finns mot jorden och livet på den här planeten, har satt sina spår. Miljön håller på att förgiftas och olika klimatkonferenser avlöser varandra, där man försöker komma fram till avtal som skulle kunna bromsa utvecklingen. Resultaten har hitintills varit magra och oron växer allt eftersom tiden går men inga kraftfulla åtgärder har tagits för att försöka få en ändring på den illavarslande kurs som världen befinner sig i på detta område.

Samtidigt återspeglas den alltmer utbredda insikten om detta i folksjälén genom att oron växer inför klimathotet. Enligt *Eurobarometern*, som presenterades i mars 2007, hade man gjort en omfattande undersökning bland EU:s

medborgare angående hur man såg på klimatförändringarna. Den visade på att hälften av alla EU:s medborgare är ”våldigt oroad” av klimatförändringarna och den globala uppvärmningen och ytterligare 37 procent är oroad ”i viss mån”.

Eftersom antalet medborgare i EU är drygt 500 miljoner, innebär det att lågt räknat cirka 250 miljoner av dessa är ”våldigt oroad”. Det är naturligtvis inte bra för människor att de lever i en sådan oro. Man skulle nästan här kunna tala om ett folkhälsoproblem där miljontals människor är berörda.

Det som är än mer explosivt är risken för ett stort krig. Det finns röster som menar att vi redan har sett inledningen till ett sådant. En sådan röst kommer från freds- och konfliktforskaren och professorn i underrättelseanalys, Wilhelm Agrell. Han säger i en artikel i *Aftonbladet* den 7 juni 2015: ”Vi befinner oss i något som bäst kan förstås som ett världskrig.”

Agrell säger vidare: ”Vi befinner oss i ett tidigt skede av en konfliktprocess, som kommer att eskalera och spridas geografiskt. De konflikter vi ser kommer att fördjupas, spridas och förändras på ett sätt som är omöjligt att förutse.”

Det som ligger till grund för hans pessimistiska analys är att konflikten mellan terrorgrupper och IS är en konflikt mellan väst och dessa. Denna konflikt bedömer han kommer att eskalera.

Ett annat krigshot är den utveckling som vi har sett i

Ryssland. I detta land pågår en enorm militär upprustning och landet har redan agerat aggressivt. Världens politiker och militärer följer nogsamt utvecklingen i Ryssland och undrar vad nästa steg kan bli, där landet kommer att agerar. Länderna i Rysslands närområde lever i oro för detta.

Det är inte bara de som befinner sig i angränsande länder som upplever ett påtagligt hot. Även i vårt land uppfattar svensken i allmänhet allvaret. En undersökning från SOM-institutet i Göteborg, som presenterades i juni 2015, visade på det. I den framkom att fyra av fem svenskar oroas för Ryssland, det är en kraftig ökning i jämförelse med tidigare undersökningar.

Detta är några glimtar från den bild vi har i världen med dess olika hot som hänger över mänskligheten. Vi återger dessa för att vi skall vara medvetna om världsbilden. Syftet är inte att skrämma människor utan att upplysa.

Ibland kan man från kristet håll få kommentaren, som att det vi här exempelvis har skrivit om, är ”skrämselfpropaganda”. Det är ett ytligt betraktelsesätt att kalla det så. Om vi inte i kristna talarstolar kan frambära ett allvarligt budskap och åhörarna inte klarar av att höra det, hur skall man då kunna möta allvaret, när vi kan komma att ställas inför det?

När det gäller att stämpla allvarliga budskap som ”skrämselfpropaganda”, i så fall skulle den beskyllningen på ett allt mer välgrundat sätt kunna riktas till de olika profana nyhetsmedierna som basunerar ut sina budskap om

det verkliga tillståndet i världen. Det gör man däremot inte.

Det är nu dags för oss att vara realister. Det kan också betecknas som att vi då är, det som Bibeln säger, ”väl medvetna om tiden”.

3

Svåra tider

Vi har nu gett exempel på hur man i olika medier slår larm om att vi står inför dramatiska tider. Världen befinner sig på en olycksbådande kurs. Larmrapporter kommer från forskare och vetenskapsmän. De har blivit vår tids väckelse- och domedagsprofeter.

När nu budskapen från dem går ut om tillståndet i världen, kan man säga att de stämmer in i den kör med varningar som finns i Bibeln. I den kan man se att tiden i samband med Jesu återkomst kommer att bli en turbulent och svår sådan. Alla kristna borde därför inte vara förvånade över de budskap som kommer oss till mötes. Vi har kunnat läsa om detta på Bibelns blad.

Låt oss bara se på en del av det som ger oss insikten om den profetiska beskrivningen av den yttersta tiden. Då Paulus skriver sitt sista brev innan han lider martyrdöden, så ser han profetiskt in i framtiden. Så här skriver han till sin andlige son Timoteus: ”Det skall du veta att i de sista

dagarna skall det komma svåra tider.” 2 Tim. 3:1.

David Hedegårds översättning av denna vers lyder: ”Du måste ha klart för dig, att svåra tider skall bryta in när det lider mot denna tidsålders slut.” Vi skall också ta del av hur denna vers uttrycks i *The New English Bible*: ”You must face the fact: the final age of this world is to be a time of troubles.” ”Du måste inse fakta: sluttiden för den här världen kommer att bli en tid av svårigheter.”

Nu är frågan om vi vill inse fakta, när det gäller de profetiska förutsägelseerna. Det handlar alltså om att denna tidsålder kommer att bli en svår tid. När det gäller det budskapet är det inte bara denna bibelvers som förkunnar att det skall bli så. Det finns en rad olika bibelsammanhang som stryker under detta.

Vi kan läsa vad Jesus säger i sin undervisning om den yttersta tiden: ”Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma.” Matt. 24:21. Efter vad Jesus alltså säger, är nöden av en sådan dimension, att den inte kan jämföras med någon annan tid. Det handlar om en helt unik tid.

Denna oöverträffade tid finns också beskriven i Uppenbarelseboken, större delen av den bokens innehåll ägnas åt att beskriva den. Det säger oss alltså hur unik denna tid är. Allt tyder på att det är en relativt begränsad tid, endast några år, som denna nödtid drabbar världen.

Frågor kan ställas varför det kommer att bli på detta

allvarliga sätt, med denna stora nöd. Ett av svaren kan man finna mitt i Uppenbarelsboken: ”Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem! Men ve dig, du jord och du hav, för djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort.” Upp. 12:12.

Djävulen kommer att agera i sin stora vrede och detta blir förödande för mänskligheten. När dessa inblickar är gjorda i vad Bibeln har att säga om den svåra nödtid som väntar denna värld, blir frågan hur vi skall förhålla oss till detta. Skall vi inte tro, förkunna dessa bibelsammanhang? Är inte detta också Guds ord? Visst är det så och allt Guds ord skall naturligtvis förkunnas. Vi har ingen fullmakt eller rättighet att inte göra det.

De allvarsord i Bibeln, om vad som väntar världen, skall inte få oss att gripas av en förlamande fruktan, inte alls. De borde i stället göra att vi med allvaret i ryggen sporras till en räddningsaktion för att människor skall räddas och frälsas, innan det kommer att bli för sent.

Den profetiska beskrivningen av den yttersta tiden borde få oss att vakna upp ur andlig sömnaktighet. Kan inte den allvarliga beskrivning som vi här har belyst, väcka oss, vad skall då göra det? Till stora delar verkar vi ha undvikit att se allvaret i ögonen och utelämnat denna del i förkunnelsen. I stället har vi levt i en kyrkligt ombonad tillvaro, där vi varken är medvetna om vad bibelordet säger eller ens vill veta av dess budskap.

Nu är det dags att en radikal förändring sker. Vi be-

höver som Paulus skriver, bli ”väl medvetna om tiden”. Vi behöver se den ur ett profetiskt perspektiv och utifrån det agerar och förstå vår tid i ett större sammanhang. Den insikten kan vi finna i bibelordet och vi behöver ta del av den sammantagna undervisning, som vi finner där.

Vi kommer då att se, att Gud låtit de rättfärdiga veta om när domskatastrofer ska komma. Han vill både varna sitt folk och göra dem till redskap för att varna även andra människor. Denna princip finner vi i Bibelns undervisning.

Vi kan exempelvis se det i berättelsen om Lot, som levde innan domen gick över Sodom. På den tiden lät Gud Lot få veta vad som skulle drabba den ort där han bodde. På samma sätt har också Bibeln gett en varnande beskrivning om hur det skall bli i den yttersta tiden. Det är detta som nu är så aktuellt för troende i vår tid att ta till sig.

Vi har då ett budskap till vår samtid: Domskatastrofer kommer över denna värld – därför fly för ditt livs skull till Jesus, han som är mänsklighetens räddare och frälsare!

Det här kan vi läsa om Lot och Sodom i Luk. 17:28-30: ”På samma sätt var det på Lots tid: de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. På samma sätt ska det bli den dag då Människosonen uppenbarar sig.”

Den sista meningen visar att det finns en jämförelse med Lots tid och tiden för Jesu återkomst. Vi kan läsa vad som hände i samband med Sodoms undergång, det är återgivet

i 1 Mos. kapitel 19.

Detta kapitel börjar med att återge hur Lot får besök av änglar, de uppträdde i mansgestalt. I Sodom levde man i en utbredd homosexuell livsstil, männen praktiserade sexuellt umgänge med män. Vi låter bibelordet berätta om när Lot fick detta gudomliga besök och vad som hände på kvällen:

”Innan de hade lagt sig, omringades huset av männen i staden, Sodoms män, både unga och gamla, allt folket utan undantag. De kallade på Lot och sade till honom: ´Var är de män som kom till dig i natt? För ut dem till oss så att vi får känna dem.´” 1 Mos. 19:4-5.

När det står ”känna dem”, är det Bibelns sätt för att uttrycka sexuellt umgänge. Det är anmärkningsvärt, att dessa homosexuella män inte hade någon respekt för att det var himmelska sändebud som kommit till Sodom, utan de ville t.o.m. med dem utöva sin homosexualitet!

Så långt kan alltså människan komma i sin bortvändhet från Gud, att man också inför det heliga inte sätter någon gräns för sina begär utan att utöva dem. Detta har i alla tider framstått som ett exempel, där man inte bara nöjer sig med att utöva homosexualitet, utan man kände tydligt inga gränser ens för det heliga. Man demonstrerar sin gudlöshet genom att gå över gränsen mellan det profana och det heliga. Genom att göra så har man i alla tider förknippat Sodom med denna oerhörda utmaning gentemot det gudomliga.

Detta var en svår tid för Lot då han levde i detta sam-

hälle. Det är inte bara Gamla Testamentet som tar upp situation i Sodom. Även i Nya Testamentet finns ekot av vad som hände sedan det gått ett par tusen år efter händelsen. Där beskrivs hur svårt det var för Lot, men också hur Gud räddade honom: ”Men han räddade den rättfärdige Lot, som plågades av de laglösas lössläppta liv. Den rättfärdige som bodde bland dem plågades nämligen dag efter dag i sin rättfärdiga själ av att se och höra det onda som de gjorde.” 2 Petr. 2:7-8.

Det var en svår tid för Lot, vi ser hur han plågades i sitt inre, men han var också hotad och oönskad i detta samhälle. När de homosexuella där ville leva ut sina lustar, upplevde de den rättfärdige Lot som ett hinder, därför är det så betecknande det de säger till honom: ”Flytta på dig!” 1 Mos. 19:9. Vi kan också i vår tid se detta budskap gestaltas på olika sätt, om att de gudstroende skall flytta på sig. De utgör tydligen ett hinder och ett anklagande i samvetet, eftersom man utövar dessa attacker på de troende. Jesus säger också om sina efterföljare att de är jordens salt. Det blir naturligtvis en reaktion när saltet fungerar som sälta i ett förvrängt samhälle.

Att därför förkunna Guds ord och citera exempelvis denna vers om livet i Sodom och Gomorra, kan upplevas besvärande: ”Så är det med Sodom och Gomorra och städerna däromkring. På samma sätt bedrev de otukt och följde onaturliga begär. De står som ett varnande exempel och får sitt straff i evig eld.” Judas brev, vers 7.

Detta är ytterligare ett vittnesbörd från Nya Testamentet, och i bibeltexten står det som det står. Den har funnits där i alla tider som ett vittnesbörd. Om den upplevs som besvärande i vår tid, är det naturligtvis inget som vi råår för.

Som vi konstaterat, var det en svår tid för den gudstroende Lot då han levde. Bibeln framhåller också att det skall bli svåra tider i den yttersta tiden. Detta gäller inte minst för dem som vill hålla fast vid Guds ord och ha Bibeln som rättesnöre. Att inse det är också att känna sin tid och ha ett profetiskt perspektiv på samtiden.

4

En spegling av vår tid

I avslutningen av förra kapitlet citerades en vers från Judas brev. I den sägs att Sodom och Gomorra framstår som varnande exempel. Trots det oerhörda som hände på den tiden, har tydligen inte alla tagit detta till sig. Även i vår tid träder många över gränser och känner tydligen ett behov av att ge sig in på heliga marker för att skända och profanera. Ett exempel på det är vad man gjorde i en kyrka i Oslo.

Den norske artisten Tooji Keshtkar lyckades få ett tillstånd att filma i kyrkan utan att öppet ange vad inspelningen skulle handla om. Det framställdes en homosexuell sexvideo, där han har sex med en annan man framför altaret i kyrkan inför åskådare, för att visa att han har ”kommit ut”.

I videon ser man exempelvis en kvinna som gör kors-tecknet, medan de har sex framför altaret och en duva, som skall symboliserar den Helige Ande, ses i samband med detta. Man vill tydligen framställa att den Helige Ande

vilar över den homosexuella akten i kyrkan!

Frågan är hur långt man vågar överskrida heliga gränser i sitt utmanande av det heliga. Inget tycks vara heligt alls, utan man utmanar och ger sig t.o.m. in i kyrkor för att på detta sätt visa upp sin livsstil på det mest utmanande och provocerande sätt.

Detta är inte det enda exemplet på sådant. Vi har i Sverige sett hur Elisabeth Ohlson Wallin gjorde en fotoutställning med namnet Ecce Homo. Den innehöll ett antal foton som skall framställa Jesus bland homosexuella.

På ett av foton ser man exempelvis hur en naken Johannes Döparen döper en naken Jesus. Det hela framställs så att det utgör en laddad erotisk bild med sexuell anspelning.

Det var tydligen viktigt för Elisabeth Olsson Wallin, att denna fotoutställning skulle visas i Svenska kyrkans rikshelgedom, Uppsala domkyrka. Den kyrka som på ett alldeles särskilt sätt står för den kristna traditionen i Sverige.

Den dåvarande ärkebiskopen K. G. Hammar och domprosten Tullike Koivunen Bylund önskade att om så skulle ske, ville de att den sexuellt laddade bilden, där Jesus ses med blottat könsorgan, skulle utgå.

Elisabeth Olsson Wallin hotade då med att gå till tidningarna med ett färdigt pressmeddelande om att ”Fundamentalisterna stoppade Ecce Homo”. K. G. Hammar vek sig då och tillät denna mycket provocerande och utmanande bild på världens Frälsare. Inte ens Guds son skulle undgå att på detta sätt skändas, och det skulle ske i

Uppsala domkyrka!

Att man från Svenska kyrkans håll ändå tillät att utställningen visades, kanske skulle visa på att det är en tolerant och vidsynt kyrka. Kanske trodde man att de på det sättet skulle visa sin stora och öppna famn och vinna gensvar och intresse för kyrkan.

Men gensvaret från Elisabeths sida var att hon redan året därpå begärde utträde ur Svenska kyrkan. Det blev alltså "tacket" från hennes sida för att kyrkan öppnade för hennes visning av dessa provocerande bilder. Kyrkans ledning i Uppsala hade alltså inget för att man fjäskande ställde upp för visning av hennes erotiska bilder i Uppsala domkyrka.

Resultatet blev en förlorad medlem samt ett rykte om hur man tillåtit att öppna sin helgedom för en sådan obskyr utställning. Ryktet om utställningen nådde ända till påven i Rom som reagerade starkt emot denna.

Det verkar som Elisabeth Olsson Wallin har ett intresse att utmana och trampa på det som för så många människor är heligt. På en annan bild som hon framställt, ses en man som skall föreställa Jesus, liggande i den korsfästa ställning som vi brukar se honom på målningar där Jesus hänger korsfäst. På den bilden ses också en annan man, som halvt om halvt liggande på den som skall föreställa Jesus, båda är nakna.

Det verkar finnas en fixering vid nakenhet och sexualitet i hennes skildringar av homosexuella och att detta

skall överföras på de heliga bilder av Jesus som vi burit på.

Ytterligare ett exempel från hennes produktion, är en bild där två homosexuella män ligger med varandra precis utanför Jerusalems murar. I Bibeln benämns Jerusalem som ”den heliga staden”, där världens frälsare dog.

Det finns homosexuella som tydligen vill skända det som många människor betraktar som heligt, vi har gett bara några exempel på detta. Varför, kan man undra? Svaret kan vi nog finna i skildringen av Lots liv i Sodom.

Bibeln skildring av livet i Sodom och Gomorra är naturligtvis en stötesten och en utmaning i dagens samhälle. Det är därför inte att undra på, att en konfrontationssituation uppstår med de som vill kunna läsa Bibeln precis som den beskriver livet i Sodom och Gomorra.

Att den skildringen ges som ett varnande exempel verkar nonchaleras av många idag. I stället verkar man snarare vara stolt över att få följa i fotspåren av Sodoms och Gomorras människors liv. Vi har som bekant Pridefestivalen, pride betyder stolt. Sverige har varit något av ett föregångsland för exempelvis manifestationer som dessa festivaler.

Då Stockholm var värd för *EuroPride 2008*, var temat för denna festival: ”Swedish Sin Breaking Borders”. Alltså, den svenska synden spränger gränser.

Det är tydligen så att man i dessa kretsar inte kan komma ifrån syndabegreppet, utan man använder det. Dessutom är man stolt över att den svenska synden spränger gränser. Att det finns de som har kallat Stockholm för

Sodom, kan med detta som bakgrund, inte vara svårt att förstå och instämma i.

När det gäller Pridefestivalen avslutas den med ett Pride-tåg genom Stockholms gator. Här uppträder en del både halvnakna och faktiskt även helnakna! Att man kan gå med bara bröst och till och med helnaken på gatorna i vår huvudstad är anmärkningsvärt. Skulle inte detta vanligtvis bedömas som förargelseväckande beteende? Har HBTQ-rörelsen fått en egen gräddfil för hur man kan uppträda?

Vi är inte med dessa skildringar ute efter att fördöma människor. Vi återger bara här den bild som är för handen, sedan är det upp till var och en att bilda sig sin uppfattning om den.

Vi har yttrandefrihet i vårt land även om en del röster har höjts för att tysta ner Bibelns texter om utlevd homosexualitet, det är bekymmersamt.

Ett exempel som man häpnar över när det gäller just yttrandefriheten, är den annonskampanj i Stockholms tunnelbanor som genomfördes för en del år sedan. Organisationen Bevara äktenskapet, hade en kampanj med affischer i tunnelbanan i Stockholm. ”Mamma, pappa, barn” var budskapet på affischerna. Detta traditionella begrepp blev för mycket för RFSL, (Riksförbundet för homosexuella, bisexuella, transpersoners och queeras rättigheter), de krävde att denna annonskampanj skulle stoppas.

En särskild klubb bildades också, kallad ”Bevara barnen från bevara äktenskapet”, med kravet på att reklamkam-

panjen skulle tas bort från tunnelbanan. Från RFSL:s håll reagerade också dess ordförande i Stockholm. Han uttryckte: ”Det är förskräckligt att den här typen av kampanj tillåts i det offentliga rummet.”

Även presschefen på SL, Stockholms Lokaltrafik, Björn Holmberg reagerade och sa: ”’Mamma, pappa, barn’ är så stötande att vi skulle dra in kampanjen.”

En grupp startades på Facebook som uppmanade människor att riva ner affischerna, vilket också blev resultatet, alla revs ner. Vi lever i ett land med yttrandefrihet, men detta var något som tydligen inte skulle respekteras. Reaktionen över något, som i alla tider varit normen för samhället, gör att man borde ställa frågan om det inte blivit något sjukt, när detta inte längre tåls.

I olika medier, tidningar, radio och tv gick debattens vågor höga. Debatten handlade om det skulle i det offentliga rummet få uttryckas sådana budskap som det vi här nämnde. Kampanjen i Stockholms tunnelbana var som att peta i ett getingbo, precis som om detta var något av det värsta som kunde framhållas.

Ord som ”stötande” och ”förskräckligt” var beskrivningar om kampanjen för den traditionella familjebildningen, som varit norm i samhället i tusentals år. Nu är det nya normer som gäller, de homosexuella. Nåde den som vill hålla fast vid de gamla traditionella, då skall sådana röster tydligen tystas ner! Vart är vårt samhälle på väg?

Att få föra fram ett budskap och med det försöka på-

verka, det ingår i ett demokratiskt samhälle. Detta gäller även från de homosexuellas sida och de kan tydligen utnyttja den möjligheten. Ett exempel på det är boken *Liten handbok i Konsten att bli lesbisk* av Matilda Tudor och Mian Lodalen.

Boken presenteras som att i den "ges vägledning och du utmanas att våga ta steget över till den andra sidan".

Bland annat presenterades boken på följande sätt. "Tänk om sexualiteten inte är statistik? Tänk om alla kvinnor kan finna sin inre flata? Då skulle bara en galning fortsätta att leva med män i ett ojämställt samhälle."

Är det detta idealsamhälle som dessa önskar, ett samhälle där kvinnorna kan "finna sin inre flata" och på det sättet slippa att leva med män? Om man ändå fortsätter att göra så, är det tydligt att man skall stämplas som "galning".

Vidare skriver författarna om "alla fördelar med ett nytt liv som lesbisk, så som avancemang i karriären, mer pengar i plånboken, bättre sexliv och bättre hälsa. Här får du också de självklara svaren på varför du vill att även din dotter och mormor blir lesbisk, och varför till och med staten skulle tjäna på att alltfler växlar om".

När det gäller homosexualitet, brukas det många gånger talas om att den är medfödd. Här verkar det handla om något annat, nämligen att "våga ta steget över till den andra sidan".

Tankarna går till Bibelns ord om "kvinnor bytte ut det naturliga umgänget mot det onaturliga". Rom 1:26. Tål

den frimodiga presentationen av denna bok att ett bibelord citeras, utan att ramaskrin kommer att höras?

Nya ramaskrin kommer säkert att höras mot de som står upp för traditionella värderingar. Samtidigt utropas protester mot de gamla. "Död åt familjen" har proklamerats av en svensk partiledare, Gudrun Schyman.

Nu skall tydligen alla traditionell begrepp på familjelivets och äktenskapets område raseras. Äktenskapet mellan man och kvinna har förbytts till samkönade äktenskap. Pressen ökar mot dem som fortfarande hävdar att äktenskap ska ingås mellan man och kvinna. De anses vara avvikande från vad man idag förväntas ha för uppfattning i denna fråga.

De som sticker ut i detta sammanhang borde snarare vara de som avviker från den traditionella synen på äktenskapet som ett förbund mellan man och kvinna. Det är den syn som mänskligheten i alla kulturer och i alla tider haft. Med den bakgrunden borde det istället vara en tankeställare hur avvikande det synsätt är, som framträtt under de senaste åren.

De som förespråkar äktenskap mellan par av samma kön har inte bara bibelordet emot sig, utan också traditionen i alla samhällen genom alla tider.

Att svenska kyrkan ändrade uppfattning, så fort politiker fattade beslut om samkönade äktenskap, visar bara att man väljer politiskt korrekta uppfattningar, i stället för att hålla fast vid den uppfattning som kyrkan i alla tider haft.

Gud instiftade äktenskapet mellan man och kvinna. Att vi under senare år sett hur man förändrat detta självklara, till så kallade äktenskap mellan två människor av samma kön, är ett angrepp på den gudomliga skapelseordningen.

Vi behöver ha såväl det bibliska perspektivet som det historiska för att se att vi lever i en tid som har avvikit från det som genom historien varit norm för alla samhällen. Detta säger en hel del om vilken tid vi lever i. Att inse detta är det som Paulus kallar för att vara "väl medvetna om tiden".

Omedveten om tiden

Vi har sett hur bibelordet i Romarbrevet uppmanar oss till att vara väl medvetna om tiden. Motsatsen till det är att inte förstå sin tid och dess händelser. Detta kan göra oss oförstående och omedvetna. Detta är en mycket allvarlig ställning i en tid där vi mer än någonsin behöver kunna läsa av vår tid för att förstå den.

Detta är också grunden för en andlig vaksamhet som vi behöver inför Jesu andra tillkommelse. Då Jesus talar om sin återkomst, jämför han den med både tiden då Lot levde och tiden som Noa levde i. Vi har belyst Lots tid i två kapitel och i detta skall vi se närmare på tiden då Noa levde.

Det som då hände genom den stora floden som kom över världen, blev för människorna en stor överraskning. Jesus säger så här om den tidens människor: ”och de visste ingenting, förrän floden kom och ryckte bort dem alla – så skall Människosonens ankomst vara.” Matt. 24:39.

Oförberedda – det är det ord som passar bäst som be-

skrivning på dessa människor som levde på Noas tid, då katastrofen plötsligt kom över dem. Samma beteckning kommer att kunna sättas på skaror av människor då Jesus kommer tillbaka. Detta har vi Jesu egna ord på – ty dessa kommer att bli fullständigt överrumplade.

Det behöver inte vara så för den som vill öppna sin Bibel och läsa de tecken som finns där. Bibeln är nämligen rik på tecken som förebådar hans ankomst.

Dessa är egentligen till ingen nytta, om dessa tidstecken sällan eller aldrig lyfts fram, då missar man det som egentligen skall hjälpa oss att vara redo och inte bli överraskade då världens frälsare, Jesus Kristus, kommer igen för att hämta sitt folk. Tyvärr är det dock så att det varit en stor försummelse om denna förkunnelse på senare år i vårt land. Sådan är bilden och det går inte att förtiga denna brist.

Här behövs en stor förändring! Annars är risken stor för att det kommer att kunna sägas även om det folk som kallas Guds folk – de visste ingenting. Tanken på att så kan bli fallet borde verkligen väcka oss!

Så länge Jesus dröjer, behöver vi verka för en förändring på detta område, så att ett uppvaknande sker. På sin tid predikade Noa budskapet under 120 års tid. Kanske människor på den tiden lystrade till när Noa talade om detta de första gångerna, men efter en tid blev de så vana att höra budskapet så att de inte längre reflekterade över det.

Man kan faktiskt likna det med vår tid på detta område. Den profetiska förkunnelsen om Jesu andra tillkommelse

fick en kraftig förnyad framtoning under slutet av 1800-talet och senare. Åtskilliga profetiska konferenser hölls, det predikades och ämnet om Jesu andra tillkommelse lyftes också fram genom att många böcker skrevs. På detta sätt blev budskapet känt och folk visste att Bibeln talade om att Jesus skulle komma tillbaka.

Det har nu också gått en period som motsvarar i stora drag den som Noa hade till sitt förfogande, att genom ord och arbetet på arken förkunna vad som skulle hända. Trots Noas förkunnelse så blev människorna på den tiden överraskade. Det kan vara så att man vant sig så vid budskapet att när det väl inträffade det, som Noa förkunnade, var man ändå oförberedd.

Detta verkar vara en bild på hur många människor har det idag. Budskapet om Jesu återkomst har man hört och förstått att det predikats under många år, men fäster inte så stor notis om detta längre. Detta är ett allvarligt tillstånd och det är som Jesus beskriver det: ”de sluter sina ögon, så att de inte ser med ögonen eller hör med öronen”. Matt. 13:15.

Det handlar om en andlig förstockelse som slagit sig på både öron och ögon! Det finns inga anledningar att försköna detta tillstånd. Det är allvarligt när man inte varken reagerar på budskapet om Jesu återkomst eller ser de tidstecken, som dock är uppenbara om man bara läser sin Bibel och jämför med händelserna i världen.

Vad vi nu mer än någonsin behöver är ett väckelsebud-

skap som kan leda till att många ”sovande jungfrur” (Matt. 25) vaknar upp. En offensiv, som är tydlig och målmedveten på detta område, är av stort behov. Är det så att det finns en brist på det andliga området och med förkunnelsen, så är det så att detta behöver rättas till. Här behöver varje förkunnare, pastor och präst ta sitt ansvar!

Ett uppvaknande behöver ske nu, inte först när Jesus kommer på himlens skyar, då är det för sent.

Denna händelse, Jesu återkomst, betecknas som överraskande och plötslig. Många kommer inte att ana det minsta när det plötsligt, för en skara blir slutfrälsning och räddning, men för en annan skara fördärv och undergång. En falsk trygghetskänsla är vad många kommer att bära inom sig. Bibeln säger profetiskt: ”När folk säger: ‘Fred och trygghet’, då drabbas de av undergång lika plötsligt som smärtan kommer över en kvinna som skall föda, och de slipper inte undan.” 1 Tess. 5:3.

StudieBibeln har i sin kommentar till denna vers: ”Den som inte räknar med att Herren skall komma tillbaka, invaggar sig i en falsk säkerhet som plötsligt kommer att tas ifrån dem.”

Det talas om den plötsliga förändringen både i bibelversen och i StudieBibelns kommentar. Detta kan inte nog understrykas, för den beskrivningen är en återspeglning av hur oerhört snabbt det kommer att gå i det ögonblick då Jesu tillkommelse inträffar. Detta är Bibelordets tydliga och klara budskap: ”Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall

inte alla insomna, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga, och vi skall förvandlas.” 1 Kor. 15:51-52.

Det ord som i grekiskan är översatt med ”ögonblick”, är ordet ”atomos”. Det är en beteckning för att det handlar om en så kort tid att den inte kan delas i mindre delar.

I det ögonblicket finns det inget utrymme för någon förändring av vårt liv. Då gäller det att vara redo för uppbrott från denna värld. Då kommer den stora skilsmässan bland människor att ske. Jesu talar om det i Luk. 17:34-35: ”Jag säger er: Den natten skall två ligga i samma säng. Den ene skall tas med och den andre skall lämnas kvar. Två kvinnor skall mala tillsammans. Den ena skall tas med och den andra lämnas kvar.”

Inser vi allvaret i dessa ord? En del menar kanske att vi inte skall tala om detta, och tycker att det är skrämmande. Att inte göra det, är som om vi ville sätta munkavle på Jesus, det är nämligen han som säger detta. Ska vi följa Jesus och återge hans ord så är detta också något som vi skall ta till oss och inte bara hålla undan detta budskap från de kristna talarstolarna.

Prästen Peter Fjellstedt skriver i sitt Bibelverk, *Bibeln med förklaringar*, en kommentar till dessa bibelversar: ”Då kommer det att visa sig, vilkens andes barn var och en är.”

Det som idag kanske inte är uppenbart, kommer då att bli det. Har vi livet i Gud eller är det bara en yttre bekän-

nelse, ett sken av gudsfruktan? Han som rannsakar hjärtan vet det.

Vi behöver också rannsaka oss själva, det är den bibliska vägen som Paulus talar om i 2 Kor. 13: 5: ”Pröva er själva om ni lever i tron, granska er själva! Eller vet ni inte med er att Jesus Kristus är i er? Om inte, så består ni inte provet.”

En andlig insikt, med att både känna tiden och känna sig själv – det skall gå hand i hand.

6

Upptagenheten i vår tid

Människorna som levde på Noas tid visste inget om det som skulle komma att inträffa. Vi har redan citerat vad Jesus säger om den tidens människor: ”de visste ingenting, förrän floden kom och ryckte bort dem alla.” Matt. 24:39.

Varför var de så omedvetna? Det var för att de nonchaletrade Noas budskap och hans arbete på arken och budskapet som var förknippat med detta. I stället prioriterade de det vardagliga livet så att de inte hade förmågan att höja sin blick för att se och inse vad som skulle komma.

Människorna lät alltså det vardagliga livet så totalt behärska dem så att de inte förstod vad tiden var slagen. Vi skall här citera vad Peter Fjellstedt skriver som kommentar till människornas liv på Noas tid. Han gör det i sin kommentar till sammanhanget i Matt. 24: ”De åt och drack, gifte sig o. s. v. liksom om eljest intet var att göra och betänka. Ju mer de timliga bestyren, även sådana som i sig själva är lovliga, upptaga människans sinne och upp-

märksamhet, desto bekymmerlösare blir hon om det som rör hennes eviga väl.”

Vi skall inte underskatta hur det vardagliga livets sysselsättning, som kan synas helt lovligt, kan bli till fördärv för det andliga livet. Detta skedde på Noas tid och det är helt uppenbart att det är likadant i vår tid. Många har förlorat sitt andliga liv just genom att upptagenheten av annat har tagit över så att det andliga livet har förkvävts och dött.

Detta är en mycket förrädisk fälla att hamna in i, och just därför har så många gått under i den. Den är farlig, därför att det många gånger handlar om helt oskyldiga ting. Det är sådana som tar vår tid och som egentligen är helt berättigade. Det är bara det, att upptagenheten och hängivandet av sin tid åt dessa ting blivit så stora att tiden för att vårda det andliga livet reduceras och till slut inte finns kvar. Man kan säga att på detta sätt så har många till följd av en andlig förkvävning förlorat sitt andliga liv.

Precis som vårt kroppsliga liv måste uppehållas genom att vi intar föda, så behöver det andliga livet också den andliga näring som finns i bön och bibelläsning. Såsom kroppen dör om den inte får mat, på samma sätt kan en människa lida den andliga döden om hon inte får andlig näring.

Här pågår en kamp om människans andliga liv, och som vi inte kan bortse från. Det finns en berättelse som är talande och som belyser detta: Det var en indianhövding som talade till sin stam om två hundar inuti hans huvud:

Den ena hunden är vit, god och tapper, den andra hunden är svart, hämndlysten och ilsken. Båda hundarna kämpar in i döden. En ung krigare, som inte kunde vänta till slutet på historien, frågade: "Vilken av hundarna vinner?" Hövdingen svarade: "Den jag matar."

Vi behöver ha insikt om detta klart för oss vad det rent praktiskt innebär. Det finns mycket som är andligt nedbrytande t.ex. inom litteraturen och filmens område. Om vi intar mycket av detta så kan man säga att "vi matar den svarta hunden". Det är så att vi påverkas av det vi ser, läser och tar in, antingen till nedbrytande eller uppbyggande av det andliga livet. Vi behöver därför inför detta ställa oss frågan vad som gagnar oss och vårt andliga väl och utifrån det göra våra val.

Den absolut starkaste födan för ett andligt liv är Guds ord. När det förhåller sig så, blir frågan: Hur mycket av detta tar vi in i vårt liv? En andra fråga är: Hur tar vi emot Guds ord?

Jesus ger oss en mycket talande liknelse på detta område. Det är när han undervisar om såningsmannen som sådde säd. Denna liknelse finns återigen i de tre evangelierna Matteus, Markus och Lukas.

Det framgår av Jesu undervisning att säden är Guds ord. Jesus visar i liknelsen varför ett gott resultat kan utebli. Han talar om fyra olika jordmåner som säden kan falla i. Låt oss stanna bara vid en av dessa, den där säden föll bland tistlar och där det inte ledde fram till någon skörd.

Så här är Jesu förklaring till det uteblivna resultatet: "Det som föll bland tistlar är de som hör ordet men som allt mer kvävs av livets bekymmer, rikedom och njutningar och aldrig bär mogen frukt." Luk. 8:14.

Vi ser här hur något händer efter att man mottog ordet men att det sedan förkvävdes. Det är beskrivet som en process, "allt mer kvävs". Det sker alltså inte på en gång. Här har vi en stor del av förklaringen till att predikningarna inte ger det resultat som man borde ha rätt att förvänta sig.

Det är alltså det som finns tillsammans med ordet som får övertaget över utsädet, Guds ord. Detta sker när man i så stor utsträckning ägnar sig åt det som tillhör denna världen, att det blir det dominerande i ens liv. Det är det som beskrivs som att "tistlarna" tar över och gör att det andliga livet dör ut.

Orsaken till detta beskrivs som bekymmer, rikedom och njutningar. Hur träffande är inte Jesu undervisning! Vi kan bara konstatera, att bekymmer om allt möjligt som vi gör oss kring vårt liv och hur vi försöker värna det genom att ständigt vara upptagna med det, i stället för det andliga livet, är ett uttryck för förkvävningen.

Det andra beskrivs av Jesus som rikedom och njutningar. En sak som vi behöver inse är att materialismen drar oss bort från Gud. Hur många kristna har inte prioriterat att sträva efter att tjäna så mycket pengar som möjligt? Inte i första hand för att satsa dessa på Guds rike, men i stället för egen tillfredsställelse och som det sägs: njutningar.

När så sker, säger Jesus i sin undervisning, att det blir förödande om man lever på det sättet. Man blandar alltså upp det kristna livet med så mycket annat att det förkvävs. Om man till exempel bara går på en söndagsgudstjänst och hör Guds ord predikas någon halvtimme och sedan resten av veckan fyller sig med allt annat, kan knappast resultatet bli något annat än det som Jesus varnat för.

Vi behöver ha detta klart för oss, och även inse det stora allvar som finns beskrivit i denna liknelse som Jesus gett oss. Hans undervisning är ytterst aktuell och får inte förbises. I den ger han en förklaring och en stark varning hur det kommer att sluta, om man fyller sitt innersta med så mycket annat än det som kan uppehålla det andliga livet – det leder till förkvävning av det.

Vi skall avsluta detta kapitel med att återge hur någon har beskrivet hur upptagenhet av en mängd annat än att vårda det andliga livet, kan ses som en Satans strategi. Så här är detta framställt som ett rådslag som Satan håller för att förhindra de kristna och att Guds rike skall utbredas:

Satan kallade nyligen till en världsomfattande konferens för demoner för att kunna fånga upp den starka och växande kristna rörelsen. I sitt inledningsanförande sade han:

- Vi kan inte hålla kristna borta från att gå till kyrkan.
- Vi kan inte hindra dem från att läsa deras heliga bibel och få veta sanningen.
- Vi kan inte ens hålla dem från att bilda en intim relation med sin Frälsare.

- Men när de får en stark relation med Jesus, så är vår makt över dem bruten.
- Så låt dem gå till sina kyrkor, låt dem få ta sin nattvard, men stjäla deras tid, så att de inte har tid att utveckla en relation med Jesus Kristus ...
- Detta är vad jag vill att ni ska göra, sade djävulen.
- Distrahera dem från att umgås med sin Frälsare, och sysselsätt dem med andra ”viktiga” sysslor, hela dagen lång!
- Hur ska vi göra detta? skrek hans demoner.
- Håll dem upptagna med icke-väsentliga saker i livet, och hitta på otaliga aktiviteter som uppehåller deras sinnen, svarade han.
- Locka dem att spendera, spendera, spendera och låna, låna, låna.
- Övertala deras fruar att arbeta heltid och mer därtill, och män att arbeta 6-7 dagar i veckan, 10-12 timmar per dag, så att de kan ha råd med sin tomma livsstil.
- Håll dem borta från att tillbringa tid med sina barn.
- Eftersom deras familjer då kommer att splittras, så kommer deras hem inte att erbjuda någon vila från deras hårda arbete!
- Överstimulera deras sinnen så att de inte kan höra den stilla tysta rösten.
- Locka dem till att spela radio, lyssna på MP3 eller CD-spelaren när de kör bil.
- Se till att TV:n, videon, CD-spelaren och deras datorer

ständigt är påslagna i deras hem, och se till att varje butik och restaurang i världen kontinuerligt spelar icke-biblisk musik.

- Detta kommer att blockera deras sinnen och bryta deras förhållande med Kristus.
- Fyll soffbord med tidskrifter och tidningar.
- Fyll deras vardag med nyheter 24 timmar om dygnet.
- Fyll deras bilkörning med radiomusik.
- Låt deras brevlådor översvämmas av skräppost, postorderkataloger, tävlingar och varje slag av nyhetsbrev och PR-erbjudanden, gratis produkter, tjänster och falska förhoppningar...
- Framställ smala, vackra modeller i TV och i tidningar så att deras män kommer att tro att yttre skönhet är det som är viktigt, så att de kommer att bli missnöjda med sina fruar.
- Håll deras fruar för trötta för att älska sina män på natten.
- Om de inte ger sina män den kärlek de behöver, kommer de att börja leta på annat håll.
- Det kommer att splittra deras familjer snabbt!
- Låt dem återvända från sin semester utmattade.
- Håll dem för upptagna för att gå ut i naturen och reflektera över Guds skapelse.
- Skicka dem till nöjesparker, sportevenemang, teater, konserter och filmer i stället.
- Håll dem upptagna, upptagna, och upptagna!

- Och när de träffas för andlig gemenskap, engagera dem i skvaller och småprat så att de lämnar mötet med bekymrade samveten.
  - Överhopa deras liv med så många goda anledningar, så att de inte har tid att söka kraften från Jesus.
  - Snart kommer de att arbeta i sin egen styrka, offra sin hälsa och familj ”för den goda saken”.
  - Det kommer att fungera! Det kommer att fungera!
- Det är en bra plan!

Demonerna gick ivrigt iväg till sina uppdrag för att överallt stimulera kristna till att bli lite mer aktiva och mer stressade, så att de engagerar sig både här och där i så många olika sammanhang som möjligt. Detta för att de ska få så liten tid som möjligt för Gud och sina familjer. Så att de inte ha tid att berätta för sina medmänniskor om kraften i Jesus som kan förändra liv.

Så har alltså detta tänkta rådslag i den onda andevärlden återgetts, vilket visar att upptagenheten av en mängd olika saker i vårt liv kan bli totalt förödande och fördärvande för det andliga livet. Både Jesu undervisning i liknelsen, som vi hänvisade till, samt det som vi här återgav, visar på allvaret av att bli så upptagen att det blir till fördärv för det andliga livet.

Vad vi gör med vår tid – det är av största vikt för vårt andliga liv.

Avfallstider

I avslutningen av förra kapitlet så tog vi del av en fiktiv framställning om den onda andevärlden, som ville visa på hur den skulle kunna resonera för att dra bort troende från livet i Gud. Även om denna var uppdiknad, så är inte desto mindre den onda andevärlden och dess agerande helt och fullt verklig. Bibeln ger oss en insikt i denna värld och hur Satan är verksam.

Först måste sägas, att Satan är en verklighet, på samma sätt som Gud är det. Tron på denna onda makt har varit något som kyrkan i alla tider har trott på och varit en del av undervisningen. Det har varit naturligt, därför att Bibeln ger oss upplysning om denne Guds motståndare och fiende.

På senare tid, då allt oftare Guds ord ifrågasatts, har också som en följd av detta kommit ett förnekande av Satan. I Sveriges radios program *Människor och tro* den 14 maj 2015 var temat: Finns Satan?

En av de medverkande var en högskolelektor vid en av landets teologiska högskolor. Under hela programmet,

som var på tre kvart, förnekades Satan som han framställs i Bibelordet av de medverkande. Man påstod, att begreppet Satan var en symbol eller en metafor för ondskan. Även högskolelektorn vid den teologiska högskolan delade av allt att döma denna uppfattning.

Nu påstår vi inte, att alla lärare vid denna högskola bara ser Satan som en symbol, vi vet inte hur det förhåller sig med det. Men risken finns, att blivande pastorer kan få den uppfattningen att Satan endast är en symbol för ondskan. Är församlingarna, som får sina pastorer i så fall medvetna om det?

Om en pastor inte tror på den onda makten som en verklighet, kan denne knappast inse den allvarliga kamp som pågår om människor. Vad har då en människa att räddas ifrån? Utan att inse den personliga ondskans makt, kan det knappast finnas en djupgående motivering för att rädda människor från Satans makt till Gud. Hur kan nöden för en människas eviga väl finnas, om det inte finns en insikt och tro på såväl Satan som risken att gå förlorad till förtappelsens boningar?

Genom väckelsehistorien ser vi hur människor, som varit de största redskap för att vinna människor för Gud, hade en klarsyn och levde i den andliga verklighet som Bibeln framställer på detta område. Skaror av människor sökte Gud och med stor församlingstillväxt som följd. I dag när vi ser dess motsats, finns det all anledning att fråga vad det beror på. En stor orsak till detta finns säkerligen på grund

av att den liberala teologin brutit ner tron hos förkunnarna på den andliga kampen och dess verklighet.

Otro och förnekelse leder till förblindelse av bibelordet. De klara budskapen om nödvändigheten av omvändelse från Satans makt till Gud, är i vår tid inte längre självklara. Det som däremot klart står fram är skriftens ord på detta område, och det är det som gäller i alla tider.

Vi har tydliga skriftord på detta område som här belyses. Jesus själv talade till Paulus om vad han var kallad till, det återges i Apg. 26:18: ”för att öppna deras ögon, för att vända dem från mörker till ljus och från Satans makt till Gud, så att de får syndernas förlåtelse och en plats bland dem som helgats genom tron på mig.”

Detta är en kallelse som varje Guds tjänare och tjänarinna också är kallad till. Den som inte så tjänar Herren, sviker sin kallelse. Att tro på Jesus innebär också att tro på hans ord och naturligtvis det som sägs i den citerade versen, som tydligt talar om att vända sig från Satans makt till Gud.

Vi behöver en upprättelse av en tydlig och skriftenlig förkunnelse i vår tid. Allt för länge har den liberala teologin och dess ifrågasättanden fått ha inflytande. Resultatet har varit förödande.

När man till och med förnekar Satans existens och hans verkande, blir man själv offer för en av huvudpunkterna i hans sätt att verka, det innebär att han vill ifrågasätta det som Gud har talat. Det är betecknande att det första som Satan säger till människorna i Edens lustgård är: ”Har Gud

verkligen sagt...”. 1 Mos. 3:1.

Genljudet av detta ifrågasättande kan man höra i den liberala teologin, där detta synes vara den ständigt återkommande frågan, om man kan tro på vad Gud talat. Bli inte ett offer för detta så som de första människorna blev! Det ledde till andlig död och att den levande kontakten med Gud bröts.

Tiderna i genom har människor blivit offer för dessa Satans listiga angrepp på vad Gud har talat. Man har inte lyckats se klart, att det är han som djupaste sett ligger bakom detta tvivel på Guds ord, även om det kommer från teologer, biskopar, pastorer eller vilken annan människa som helst!

Naturligtvis så har förnekandet av Satan som en verklig ond makt gjort att man då väjer sig för att man skulle kunna gå hans ärenden, eftersom han många gånger förnekas. Det ena förnekandet ger det andra.

VI har både Bibelns och människors personliga vittnesbörd, då vi tror på den Ondes verklighet och hans agerande. När det gäller människor, så finns det fullt trovärdiga sådana, som har omvittnat hur Satan har uppenbarat sig för dem. Det handlar inte om några medeltida vanföreställningar, som en del kanske vill kalla detta. Det är nutida upplevelser i vår moderna tid.

Den onda makten avskaffas inte på grund av att vi lever i en modern tid. Den så kallade upplysta tiden kan snarare betecknas för en andligt mörk tid. Det är en tid full av otro,

och med det som bakgrund bör vi tänka på vad Jesus säger: ”Jag säger er: Han ska snart skaffa dem rätt. Men ska väl Människosonen, när han kommer, finna en sådan tro på jorden?” Luk. 18:8.

Den djupsinnige tänkaren och litteraturprofessorn C. S. Lewis skriver i förordet till sin bok *Från Helvetets brevskola*: ”I fråga om djävlarne kan människosläktet råka ut för två villfarelser, bägge lika stora, fast av diametralt motsatta slag. Den ena är att inte tro på deras existens. Den andra är att tro på dem och hysa ett överdrivet och osunt intresse för dem.”

C. S. Lewis konstaterar alltså, att det finns två diken som man riskerar hamna i när det gäller det ondas existens: förnekande och osunt intresse för det. Det är inom teologins område som vi idag kan se det förstnämnda.

Det kan däremot bland enskilda kristna finnas de som gett sig hän åt ett osunt intresse för de onda makterna. Det är naturligtvis Jesus som skall vara i centrum hos den troende och inte Satan.

I detta sammanhang kan vi också konstatera, att det finns ett ökat intresse för de onda makterna utanför de kristna leden. Intresset för ockultism och det som kan kopplas till Satans verksamhetsområde har tilltagit under senare år. Detta är värt att notera, att då många inom kyrkorna förnekar existensen av den onda makten, ökar detta utanför kyrkornas område.

Här borde naturligtvis kyrkorna vara ledande, när det

gäller upplysning av de andliga verkligheterna, såväl den goda som den onda. Men hur skall man kunna undervisa om det som man inte tror på, som fallet är i en del kristna sammanhang?

Vi behöver i vår tid ett upprättande av tron på alla områden, inklusive det som här lyfts fram. Det pågår, som det alltid har gjort, en strid om människan, vare sig de kristna kyrkorna kan inse det eller ej. Om vi skall vara med i en räddningsaktion för människor, så går det inte att blunda för de andliga realiteter som råder.

Det handlar inte bara om att rädda de som befinner sig utanför den kyrkliga gemenskapen, det gäller också att inte heller den troende skall gå under. Bibeln ger oss en undervisning om allvaret i detta. Det handlar om det som Paulus skriver om; att ta på sig den andliga vapenutrustningen. Detta finns beskrivet i Efs. 6, där han från vers 13 och några versar framåt manar de troende att ta på sig Guds vapenrustning och vad den består av.

Det finns anledning till att denna uppmaning ges, och den finns i de två versar som föregår den: ”Ta på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret och mot ondskans andemakter i himlarymderna.” Efs. 6:11-12.

Här finner vi återigen Bibelns tydliga vittnesbörd om den onda andevärldens existens och verkande. Om det skulle

vara så att vi skulle tro de liberala teologernas påståenden om att det inte finns någon djävul, skulle uppmaningen som vi möter i dessa versar, vara helt obefogad. Vi skulle i så fall inte vara inbegripna i någon andlig strid.

Nu är varje troende det, och att inte inse det är förödande. Många har gått under, därför att man varken haft insikten om striden eller tagit till sig uppmaningen om att ta på sig hela Guds vapenrustning. Vi behöver i vår tid en tydlig och återkommande undervisning om detta för att inte fler skall gå under i tron!

Ja, man kan till och med säga, att nu är det mer än någonsin av vikt att denna undervisning får en framträdande roll. Orsaken till det finns också belyst i Guds ord, eftersom allt tyder på att vi står nära den tid som finns beskriven i Uppenbarelseboken, och kopplingen till den med Jesu återkomst och hans triumf över den Onde.

Den triumfen är en glädje i himlen men inför den, är det en orsak till att djävulen är än mer aggressiv och opererar kraftfullt. Vi har skriftens vittnesbörd om detta: ”Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem! Men ve dig, du jord och du hav, för djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort.” Upp. 12:12.

Vi tar i denna bok upp behovet för de kristna att känna och ha kunskap om sin tid. Vi ser i den citerade bibelversen, att en som känner sin tid och vet att den nalkas sitt slut, det är djävulen. Utifrån den insikten rasar han och är verksam i stor vrede. Detta får konsekvenser när det gäller

ondskan och uttrycket för hur den är verksam, får allt fler vittnesbörd. I vår tid ser människor hur onskan tilltar, med våld och död som resultat av densamma.

Människor ser detta men förstår inte den djupast ligande orsaken till detta, inte ens alla kristna är medvetna därom. Att så är fallet är bristen av undervisning om djävulens existens och agerande samt att undervisning i eskatologi, läran om den yttersta tiden, har en undanskymd plats i förkunnelsen.

Skall Guds församling kunna stå fram i en profetisk ställning för att kunna vara vägledande för människor i en tid av onskans tilltagande, behövs en profetisk undervisning om den yttersta tiden. Utan den står vi med frågor utan svar.

Det är hög tid för en förändring på detta område. Det är dags att bli "väl medveten om tiden".

8

Förståelse för tiden

Vi efterlyser nu en profetisk undervisning om den yttersta tiden och Jesu återkomst i församlingarna. Under flera årtionden har denna varit ytterst sällsynt och det innebär naturligtvis att en stor kunskapslucka uppstått på detta område. Vår insikt i Guds ord skall finnas och inrymma de olika ämnena som finns där. Vi kan då självfallet inte bortse från det påtalade området. Frågorna blir då: Hur länge skall tystnaden om Jesu återkomst fortsätta? Skall tystnaden råda tills det är för sent att förkunna detta? Det finns all anledning att ställa dessa rannsakande frågor!

Det är också så att detta ämne är ett av huvudämnena i Nya Testamentet, och därmed är det självklart att detta skall inneha en framträdande plats i förkunnelsen. Det finns egentligen ingen ursäkt för att inte predika denna sanning. Martin Luther lär ha sagt så här: ”Det som står lite om i Bibeln det skall vi tala mindre om, och det som det står mycket om, det skall vi tala mycket om.”

Med det som bakgrund så kan vi hänvisa till att *Illustrerat Bibellexikon* ger upplysningen att Jesu tillkommelse förekommer 319 gånger i NT. Inget annat ämne i NT tas upp så många gånger. Bara genom att konstatera detta, ser vi vilken betydelse som Bibeln gett budskapet om Jesu återkomst. Frågan är då om vi har insett detta. Inser vi också att vi lever närmare denna händelse än någonsin och att vi kan få vara med om när den inträffar?

Hur slutet blir av församlingens tidsålder på jorden är självklart av betydelse för oss att känna till. Det är ett riktmärke för vår tro att Jesus skall komma åter, triumfera över ondskan och bärga sitt folk för de himmelska boningarna som han har berett. Detta framgår klart då han i slutet av sitt jordeliv talade så här till lärjungarna: ”Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så ska jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att ni ska vara där jag är.” Joh. 14:3.

Kan vi då veta något om den tid då detta skall ske? Det finns de som lättvindigt avfärdar detta och menar att vi inte kan veta något om det. Detta är faktiskt inte sant och inte överensstämmande med vad Jesus undervisar. Så här säger han: ”På samma sätt vet ni, när ni ser allt detta, att han är nära och står för dörren. ”

Som vi ser här säger Jesus: ”vet ni”, då han talar om att hans återkomst är nära. Hur kan vi veta det? Jesus säger i samma mening: ”när ni ser allt detta”. Han har dessförinnan talat om olika tecken för sin ankomst, och det är när man

ser dessa, som man kan få vetskap om att hans tillkom-
melse är nära.

Om vi nonchalerar denna del av Jesu undervisning, står vi också utan vägledning inför den stora stunden då Jesus hämtar hem sitt folk. Men så behöver det inte vara, om vi förkunnar allt Guds ord och det är naturligtvis den kristna församlingens uppgift.

Med tanke på den tystnad som rått under flera årti-
onden, finns det mycket att hämta in på det här området. För många kommer det att bli en spännande upptäckt, att Bibeln talar så mycket om finaltiden på jorden. Det kommer att ge ett profetiskt perspektiv som tillför en extra dimen-
sion i vårt liv. Det kommer också att medföra att man rätt prioriterar det viktigaste: att stå helt redo inför denna mest omvälvande händelse på jorden!

Förberedelser inför denna världshistoriens mest drama-
tiska händelse borde vara mycket högt prioriterade. Man kan också uttrycka det så, att om vi inte är förberedda för den är allt förlorat. Det står alltså mycket på spel. Inget får finnas i vägen för oss, för att vara beredda den dag då detta inträffar. Det är därför som Bibeln har åtskilliga budskap som är avsedda för att vi skall vara redo inför den stund då Jesus kommer åter på himmelens skyar.

Grundförutsättningen för att vid det ögonblicket få vara med om detta möte med Jesus, är att vi har mottagit honom som vår personlige Frälsare. Jesus kommer för att ta hand om de som tillhör honom, bibelordet uttrycker det så här:

”vid hans ankomst, de som tillhör honom.” 1 Kor 15:23. Detta gäller alla de som har dött i tron på Jesus Kristus och de som vid denna händelse lever på jorden.

Denna bok är skriven utifrån den utgångspunkten att vi har flera anledningar för att tro, att vi som lever nu, kan vara den generation som får vara med om detta stora ögonblick då Jesus kommer åter. Detta kan sägas, därför att vi ser de tidstecken uppfyllas som ger oss anledning att ha en sådan tro.

Det finns hjälp för oss att både inse vad klockan är slagen, samt att se hur Bibeln ger både varningar och undervisning som är till hjälp för oss att vara redo när Jesus kommer. Denna hjälp kan vi få genom att vända oss till de profetiska texter som behandlar och belyser detta. Det är alltså det profetiska ordet som är hjälpmedlet för oss. Det profetiska ordet är det som ger oss ljus, så här står det: ”Så mycket fastare står nu det profetiska ordet för oss, och ni gör rätt i att hålla er till det som till ett ljus som lyser på en mörk plats, tills dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.” 2 Petr. 1:19.

När vi nu lyfter fram denna sida av bibelordet, gör vi det med frimodigheten att det är rätt, ty så sägs det i denna vers om det profetiska ordet: ”ni gör rätt i att hålla er till det”.

Vi kan också vända på vad det skulle innebära att inte ta vara på det profetiska ordet, det skulle vara att handla fel. Det kan faktiskt sägas att många felar på denna punkt, därför att det är en ganska stor försummelse idag, när det

gäller att lyfta fram de profetiska texterna och att belysa dem. Det är en allvarlig försummelse, och det är klart att en sådan får konsekvenser. Budskapet om Jesu andra tillkommelse, och förberedelsen för den, är av avgörande betydelse för det kristna livet såväl för den enskilde som för den kristna församlingen. Här finns en av förklaringarna till det tillstånd som vi nu upplever. Detta behöver sägas med all skärpa.

En som på sin tid gjorde det, var domprosten G. A. Danell. Vi skall återge vad han skrev angående detta i tidningen *Budbäraren*: ”Kyrkans sekularisering har sin grund i att man inte längre tror att Jesus kommer snart. Detta sammanhänger med den bristande tilliten till Jesu ord överhuvudtaget.”

Det är starka ord. Danell ser anledningen till den sekularisering som i dag är så tydlig i kyrkliga sammanhang, som en direkt koppling till att man inte lever i tron på Jesu återkomst. Det finns all anledning till att ge Danell rätt i denna analys. När tron på Jesu återkomst reducerats samt förloras och inte längre har någon påverkan och inflytande på vårt liv, får det himmelska och evigheten stå i bakgrunden och det världsliga tar över allt mer. Detta har lett till att många andliga liv har slocknat. Oerhört allvarligt!

Eftersom det är så allvarligt, att vårt andliga liv står på spel, behöver naturligtvis det som är orsaken till detta förändras. Danell pekar på att det är många som inte tror att Jesus kommer snart. Detta kan avhjälpas genom att detta

budskap predikas och på så sätt blir levande för människor och församlingar.

Det är heller inte svårt att predika detta med en stark övertygelse, tidstecken lyser nu med full klarhet och bär på det sättet fram budskapet om Jesu snara tillkommelse.

Det är också så att vi självklart aldrig tidigare har varit närmare denna händelse. Det borde också göra, att när vi hela tiden kommer allt närmare Jesu tillkommelse, budskapet om detta skulle bli allt mer framlyft i predikningar, tidningsartiklar och böcker. Allt annat är inte ett normalt förhållningssätt till detta stora och viktiga budskap som Bibeln så markant och ofta framhåller.

Vi skall också återge fortsättningen av vad Danell skriver efter det som vi här ovan citerade. Han skriver: ”Att Jesus kommer snart är sant och visst. Ty Jesus säger det, och hans ord kan inte förgås, just att man inte väntar hans tillkommelse nu är ett tecken på att han kommer snart. Ty när man minst väntar det skall han komma. På samma sätt var det på Noas tid. När Jesus kommer, skall han skilja onda och goda åt. Det gäller liv eller död för alla. Därför är kyrkans viktigaste uppgift idag att vaka och väcka och varna människorna. Att ingen vet dag eller stund skall skärpa vaksamheten.”

Skärpt vaksamhet är det som gäller! Låt oss se till så att detta hopp aldrig förloras utan hålls levande i vårt inre – det profetiska ordet hjälper oss att känna vår tid. Låt oss då ta vara på det!

Tiden inför Jesu återkomst

Bibelns profetiska ord lyser klart i vår tid och det ger förbud om att mötet med Jesus Guds son, Frälsaren, herrarnas herre och konungarnas konung kan snart vara inne! Vi kan snart få möta denne som beskrivs med dessa ord. Med tanke på det borde det göra varje troende uppmuntrad och hänförd!

Inget möte med någon människa på denna jord, berömd, stor personlighet eller kär vän, kan överträffa mötet med den störste av alla som vandrat på jorden. Ingen upplevelse som kan göras här i tiden kan överträffa den upplevelsen att få se och möta den som nu finns i den himmelska härligheten och som skall komma åter för att hämta de som tillhör Honom. Inför detta möte och den upplevelsen det innebär förbleknar allt. Detta borde naturligtvis alla på Jesus troende inse och gör det säkert om de reflekterar över vad det innebär.

Det får inte finnas något som får förhindra att detta möte

blir en verklighet, ingen försakelse av något är för svår för att vi inte skulle få vara med om detta. Det handlar inte heller om ett kort möte med Frälsaren, det handlar om var vi skall tillbringa vår evighet! Detta borde göra oss ytterst målinriktade!

Inget får finnas i vägen och hindra oss från mötet med Jesus. Det är det viktigaste av allt viktigt! Att missa det – är att missa allt. Därför behöver detta möte vara en ledstjärna för vårt liv. Något att se fram emot, något att älska.

Så hade Paulus det och han skriver: ”Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst.” 2 Tim. 4:8.

Denna citerade bibelvers är hämtad från det sista brevet som Paulus skrev innan han fick lämna jordelivet. I denna vers ger han uttryck för kärleken till Jesu återkomst. Detta borde vara naturligt för varje troende att det förhåller sig på detta sätt. Men hur har vi det? Det är en rannsakande fråga: Älskar vi hans tillkommelse?

Tyvärr måste vi erkänna att i vår tid ses inte mycket av denna förväntan, längtan och kärlek till Jesu återkomst. Detta är ett tecken på avfall!

Den välkände pastorn och profettrösten A.W. Tozer, skriver så här i boken *Born After Midnight*: ”Den längtan efter att se Kristus som brann i de första kristnas hjärtan tycks ha brunnit ut. Kvar är bara askan. Det är just denna starka längtan efter Kristi återkomst som skiljer det

personliga hoppet från det teologiska. Enbart kännedom om den rätta tron är ett dåligt surrogat för Kristus, och förtroget med Nya testamentets eskatologi kan aldrig ersätta en kärleksvarm önskan att skåda hans ansikte.” (Min översättning.)

Hur sanna är inte dessa ord! Det handlar om kärleken till den Frälsare, som har gjort att man övergått från andlig död till andligt liv. Denna kärlek får inte falna bort, om vi skall vara redo när han kommer. Den kärleken är hjälpmedlet för att hålla sig vaken. Tozer har också något att säga om detta i samma bok: ”Man måste älska någon väldigt mycket för att hålla sig vaken och längta efter dennes ankomst. Detta kan vara förklaringen till att det eskatologiska hoppet saknar kraft även bland dem som fortfarande tror på det. En annan orsak till att vi kristna saknar verklig längtan efter Kristi återkomst är att vi har det så bra här i världen, att vi nästan inte vill lämna den.” (Min översättning.)

Att älska Jesus och hans återkomst är något som vi måste vaka över för att vi skall vara redo när han kommer. Det föreligger en uppenbar risk att förlora denna kärlek, därför måste vi vaka över den.

Hur kan denna kärlek gå förlorad? Om vi inser hur detta kan ske, är det lättare att vaka över så den inte gör det.

Svaret på frågan skulle ganska enkelt kunna uttryckas med att kärleken till Jesus riktas åt ett annat håll. Något annat blir föremål för den kärlek som vi skall ha till Fräl-

saren och den kärleken tar över och blir dominerande och vårt andliga liv förkvävs och därmed också kärleken till Jesus och hans återkomst.

Detta är en fara för oss alla, därför måste vi vaka över vårt liv. Även de som är engagerade i kristna församlingar kan plötsligt bli upptagna med andra intressen och dras bort från kärleken till Frälsaren. Man dras bort från den innerliga gemenskapen till Jesus, men också från den kristna gemenskapen. Det finns hur många exempel som helst på detta. Dessa borde utgöra varningar för oss.

Även Paulus ger exempel på hur kärleken till Jesus ersattes så att kärleken riktades till något annat. Några verser efter den vers som vi citerade, skriver Paulus följande: ”Ty av kärlek till den här världen har Demas övergett mig och rest till Tessalonika.” 2 Tim 4:10.

Man kan nästan uppleva smärtan som finns hos Paulus, när han skriver detta om Demas som varit hans medarbetare för Guds rike. Nu var det inte mera gudsriket som var föremål för Demas kärlek och intresse. Det var dess motsats – denna världen.

Ack, så många som följt i Demas fotspår! Hans exempel är ett av de stora väckelsebudskapen i Nya Testamentet. Detta borde vara en predikotext som vi ofta behövde påminnas om, denna vers i Bibeln som beskriver det som drabbade Demas. Detta borde det predikas om, därför att det som beskrivs i denna vers är något som lett till att många dragits bort från troheten och gemenskapen med

Kristus. Något annat har tagit dess plats – kärleken till denna världen!

Hur mycket finns det inte i denna värld som kan se hur oskyldigt ut som helst! Man kan inte sätta någon syndastämpel på en massa av det som finns av intressen och utbud som vi kan finna i vår tillvaro. Det innebär ändå inte för den skull, att mycket av det som finns och som vi möter, inte skulle vara en fara för det andliga livet. Den finns alltför många tragiska exempel på dem som genom att man gett sig hän till något, förlorat den innerliga kärleken till Jesus.

Det finns alltså mycket som är lockande och vill dra till sig uppmärksamheten av det som anses vara hur oskyldigt som helst. Det kan också börja med att detta får en liten del av vår uppmärksamhet, det tar bara lite av den tid vi förfogar över. Efter ett tag kan det visa sig att intresset ökat markant och att alltmer tid läggs på detta. Många timmar av den lediga tiden varje vecka kan läggas på det som man fattat intresse för. Allt mer kan det ta över och bli dominerande. Tid som förut använts för umgänge med Herren genom bibelläsning, bön, gudstjänster och annat som byggde upp det andliga livet, finns inte längre kvar. Gud och det andliga livet har trängts undan av något annat, det andliga livet förkvävs och till slut dör det. Det är många erfarenhet!

Det som finns i den här världen, kraften i det, skall inte underskattas! Att göra det, kan vara början till en andlig resa som slutar med haveri. Det är många som följt i Demas fotspår!

Kärleken till världen gjorde att Demas blev oduglig för tjänst i Guds rike – världens motsats. Man kan också vända på det och säga att kärleken till Gud och hans rike gör att världen förlorar sin dragningskraft. Ett uttalande av Frälsningsarméns grundare William Booth är mycket talande exempel på detta:

”En orsak till den seger jag dagligen vann alltifrån min omvändelse, var utan tvivel min fullkomliga och omedelbara skilsmässa från den gudlösa världen. Den hade förlorat all sin tjusning för mig. Jag begynte snart förakta allt vad världen hade att erbjuda mig. Jesus Kristus hade i enlighet med sitt eviga löftesord döpt mig med den helige Ande och med eld!”

Tänk vad William Booth fick uträtta och vilket liv han levde! Det förde med sig skaror av människors livsförvandling under hans livstid. Inte bara det – idag finns det över en och en halv miljon medlemmar bestående av soldater, officerare och anhängare. Frälsningsarmén finns i 126 länder. (Uppgifter enligt wikipedia.org.)

Vilken slående kontrast till Demas, som William Booth framstår som exempel på! I stället för att uppslukas av kärlek till denna världen och gå under andligt, gjorde Booth för världen en insats som ingen kan förneka.

Booth talar om att han upplevde en andlig seger alltifrån sin omvändelse på grund av sin hållning till vad denna värld har att erbjuda. Vi kan tyvärr se dess motsats, de som från sin omvändelse ständigt lider nederlag, i stället för seger i

sitt andliga liv. Hade de följt Booths exempel så hade de varit segrande kristna i stället för nederlagskristna. De hade haft en frid och en glädje i stället för ett dåligt samvete. Ingen mår bra av det senare.

Det finns ett segerrikt och glädjefullt kristet liv för alla! Det är bara det, att då behöver vi följa de andliga lagarna som finns, då finns det också en andlig glädje som slår ut all annan. Det är en glädje och harmoni som består, inte som är slut när fester och andra nöjen är över. Det är den glädje som Gud ger.

Många är det som har försökt att ha glädjen både i världen och i Gud, all andlig erfarenhet visar att det inte fungerar. Det har blivit en halvmesyr där varken i glädjen i världen eller i Gud har blivit den man önskade. Den välkände pastorn, Martyn Lloyd Jones, vars böcker har blivit till så stor andlig vägledning och hjälp för många, konstaterar: "Glädjen i världen driver alltid ut den andra glädjen." Har du inte ett glädjefullt andligt kristet liv? Tänk efter var du då har dina glädjeämnen och stora intressen!

Att få tjäna Gud och leva efter hans vilja är det största som en människa kan uppleva. Gud välsignar ett sådant liv. Det blir då inte bara till välsignelse för en själv utan också för andra människor. Hur många har inte Frälsningsarméns grundare William Booth, genom sitt liv och sin gärning, blivit till välsignelse för, både under och efter hans levnad? Följer vi hans exempel, så blir också vi rikt andligt välsignade och använda av Gud!

Vi är också kallade att följa Paulus exempel och inte Demas. Paulus slutade sitt liv som en segrande kristen. Han såg fram emot mötet med Jesus, och han älskade hans återkomst.

Lewi Pethrus kommenterar den vers där Paulus skriver om att rättfärdighetens segerkrans ligger tillreds inte bara åt honom "utan åt alla som älskar hans återkomst." 2 Tim. 4:8. Han gör det i sin bok *På Biblisk mark* och han skriver där: "Man älskar icke en persons tillkommelse utan att man älskar personen själv. Om du är likgiltig för en person, så är du likgiltig, då det gäller att möta honom. Om du fruktar honom, så fruktar du hans ankomst. Men älskar du honom, så älskar du hans tillkommelse, och ju mer du älskar honom, ju mer älskar du hans ankomst."

Det finns de som i vår tid knappast vill höra talas om att vi lever i den yttersta tiden och att Jesus kommer tillbaka. Har du den inställningen är det viktigt att du rannsakar dig!

Om man inte ens vill höra talas om Jesu återkomst, är det då möjligt att säga att man älskar den?

Vaksamhet i tiden

En annan sida av att vara medveten om tiden och Jesu andra tillkommelse, är att vänta på denna händelse. Bibeln talar ett flertal gånger om denna väntan.

Det är tyvärr något som till stora delar saknas i svensk kristenhet och det är en allvarlig brist att det är på så sätt. Om man jämför oss med andra delar av världen, ser vi att där finns en insikt i att vi lever i den sista tiden och att man därför lever i en förväntan på att Jesus snart kommer igen.

En tankeställare för oss borde vara hur andra kristna lever i förhållande här till. För några år sedan gjordes en undersökning av *Pew Forum on Religion & Public Life*. Den var omfattande och gällde religionen i Afrika.

I den ingick också hur de kristna ser på sin tro. I undersökningen visar det sig att hela 61 % av alla kristna i Afrika tror att Jesus kommer tillbaka under deras livstid. En majoritet av kristna i Afrika tror alltså detta! Med tanke på att det finns omkring 470 miljoner kristna i Afrika, innebär

det att c:a 287 miljoner kristna lever sitt liv i denna tro och väntan på Jesu återkomst. Tala om en stor väntande skara!

En femtedel av världens kristna lever i Afrika, så de utgör en stor del av kristenheten i världen. Utöver dessa finns det stora skaror av kristna världen över, som också har en levande tro på att Jesus kommer tillbaka i vår generation.

En annan undersökning gjordes av *Pew Forum on Religion & Public Life*, 2010 vid Lausannerörelsens konferens i Kapstaden. Den har betecknats som den mest representativa samlingen av kristna ledare under kristendomens 2000-åriga historia. Fyratusen kristna ledare som representerar 198 länder deltog i kongressen.

I undersökningen som gjordes där med kristna från hela världen, hade man med samma frågeställning som man haft bland Afrikas kristna, angående tron på när Jesu återkomst kan inträffa. Resultatet visade att 44 % trodde att Jesus troligtvis kommer tillbaka under deras livstid. Det handlar om nästan hälften i denna undersökning som lever i en väntan på att få uppleva den stund då Jesus kommer igen.

Om en liknande undersökning gjorts i Sverige hade den säkerligen visat ett helt annat procenttal, troligtvis en mycket låg procentsats. Vi behöver inse vår andliga fatigdom och brist på det här området.

Orsaken till den är att man inte lever i det som Paulus skriver att ”känna sin tid”. Denna brist är i sin tur förorsakad av att budskapet om Jesu återkomst och de tidstecken som pekar på att denna händelse kan inträffa när som helst,

på flera årtionden inte har förkunnats i någon nämnvärd utsträckning. Skall vi få ett uppvaknande på detta område, måste det till en förändring och den sker genom förkunnelsen. Nu är det hög tid till förändring och det är en utmaning till alla som predikar Ordet att verka för den. Det går inte längre att försöka försvara den försummelse som gällt när det gäller Nya Testamentets omfattande undervisning angående Jesu återkomst.

Utebliven förkunnelse leder till en förvärldsligad kristendom, där tillvaron präglas av en upptagenhet av det som tillhör denna värld. Då man lever så, är budskapet om att Jesus kommer bara som ett hot mot den tillvaro som man bygger sitt liv på. Pilgrimstanken är på det sättet inte levande, och det himmelska är något som inte finns i tankelivet. Ett sådant liv präglas av andlig sömnavighet, och det är något som Bibeln varnar för, och som drabbar den som inte håller sig andligt vaken.

Vi har tidigare citerat bortgångne domprosten G. A. Danell. Vi skall ta med ytterligare ett talande citat som just berör det vi här belyser. Det är hämtat från hans predikosamling *Hör Herrens ord*. Han skriver:

”Väntan på Kristi återkomst är det som håller de kristna vakande, tanken på detta väcker upp sovande och tröga kristna. Den kyrka och den kristna människa som inte längre väntar på Kristi återkomst, som inte lever med tanke på detta livets korthet och dödens närhet och evighetens allvar, håller sig inte vaken. En kristendom utan väntan är

en sekulariserad, en förvärldsligad kristendom. Vad som framför allt annat behövs för oss alla i dagens andliga läge är just detta: Vakna! Vaka! Vänta!”

Sådana klara och kraftfulla appeller behöver vi nu omgående. Detta för att om möjligt väcka en sovande kristenhet. Att vara sovande vet vi innebär att man inte ser. Så är det också på det andliga området. Att så många inte ser vad tiden lider, är just ett tecken på den andliga sömnaktigheten!

Det kan också sägas, att den som verkligen tror att Jesu återkomst kan inträffa praktiskt taget när som helst, den kan inte tåla med detta budskap. Tystnaden utgör också ett kännetecken på att man inte lever i den andliga vaksamhet som vår Frälsare efterlyser vid sin återkomst.

Jesus säger: ”Var på er vakt och håll er vakna, för ni vet inte när tiden är inne. Det är som när en man reste bort och lämnade sitt hus och gav sina tjänare ansvar, var och en för sin uppgift. Portvakten befallde han att vara vaken. Var därför vakna! Ni vet inte när husets herre kommer, om det blir på kvällen eller vid midnatt eller när tuppen gal eller på morgonen. Se upp så att han inte plötsligt kommer och finner att ni sover. Och vad jag säger till er, det säger jag till alla: Håll er vakna!” Mark. 13:33-37.

Om vi överhuvudtaget är intresserade av vad Jesus har att säga, borde dessa ord få vara en ledstjärna för vårt liv. Ingen kan komma undan dessa ord och mena att de inte gäller honom eller henne, ty Jesus sa: ”säger jag till alla”.

Frågan är vad vi gör med Jesu uppmaning – tar vi den till oss och följer uppmaningen om vaksamhet eller nonchalerar den?

Svaret på frågan är av avgörande betydelse, det handlar om vår eviga salighet. Detta framgår också av något annat som Jesus säger och som är förknippat med hans återkomst: ”Saliga är de tjänare som Herren finner vakna när han kommer. Jag säger er sanningen: Han ska fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv komma och betjäna dem. Luk. 12:37.

Det handlar om att vara vakande eller andligt sovande. Detta är den avgörande skillnaden då Jesus kommer åter och den blir då uppenbar. Det kommer att finnas en sovande och en vakande skara då detta sker. Det är vad Bibelordet lär och vi måste vara tydliga här.

En som var det på sin tid, var prästen Peter Fjellstedt. Hans *Bibelverk Bibeln med förklaringar* fick många läsare och blev spridd över hela landet då den utgavs. Vi behöver återvända till dessa verk, de andas andlig klarhet. Så här skriver han bl. a. som kommentar till den citerade bibelversen:

”Vår Herre och Frälsare är upptagen till himmelen, men han har lovat att komma igen; då han kommer igen är det natt i hans kyrka på jorden, men dem han finner vakande, då han kommer, vill han upphöja till himmelsk ära: de skall leva och regera med honom, upphöjas på hans tron och krönas med en oförgänglig krona.”

Det är det saliga hoppet som skall finnas i den troendes liv. Äger du detta? Lever du ditt liv med inriktningen mot det? Är du vakande eller andligt sovande?